

КНИГАРНИЦА
на Българското земеделско дружество

БЪЛГАРСКО ЗЕМЛЕДЕЛСКО ДРУЖЕСТВО

ПРОИЗВОДСТВОТО на посадъчен овощен материал в България и специално в Кюстендилски окръг.

ДОКЛАД ОТ Н. К. ЧЕКЕРУЛ-КУШ, СЪВЕТНИК ПО
ОВОЩАРСТВОТО ПРИ Б. З. ДРУЖЕСТВО, ПРОЧЕТЕН ПРЕД
УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ НА 26 ФЕВРУАРИ 1921 ГОДИНА

С

СОФИЯ
КООПЕРАТИВНА ПЕЧАТНИЦА „ЕДИСОН“
1922

Бжлгарско Земеделско Дружество, София

ИЗДАВА СПИСАНИЯ:

Земеделие Орган на Бжлгарското Земеделско Дружество.

Списанието цели подобренето на народното земеделско стопанство, като за тази цел следи развой на земеделието и клоновете му, дава упътвания за най-рационално и системно стопанисване и пръска знания между земеделското население по всички отрасли на земеделското производство.

Сп. ЗЕМЛЕДЕЛИЕ се списва от по-видните наши дейци в областа на земеделското производство и клоновете му. През 1922 година списанието навръшва 26-та си годишнина.

Годишен абонамент за 1922 година е: 1) за членове на Дружество — 40 лв., 2) за нечленове, читалища и земеделски сдружавания — 45 лв.; 3) за държавни, общински и др. учреждения — 50 лв. За препоръчано изпращане на списанието се доплаща 6 лева към годишния абонамент.

Земеделско скотовъдство В списанието се разглеждат въпроси из скотовъдната политика на държавата, научни и технически, по развъждането, отглеждането и храненето на домашни животни и всички други въпроси, засегащи развитието и повдигането на скотовъдството в земеделското стопанство.

През 1922 год. навръшва 5-та си годишнина и струва: 1) за членове на дружеството — 20 лв., 2) за нечленове и всички видове земеделски сдружавания — 25 лв., 3) за държавни, общински и др. учреждения — 30 лева.

Бжлгарско овощарство Списание за овощарство, лозарство, градинарство, пчеларство и бубарство.

През 1922 год. навръшва 3-та си годишнина и струва: 1) за членове на дружеството 20 лв., 2) за нечленове и всички видове земеделски сдружавания — 25 лв., 3) за държавни, общински и други учреждения — 30 лв.

Всичко, каквото се отнася до трите списания, ръкописи, пари и пр. се изпраща на адрес: Бжлгарско Земеделско Дружество, София, ул. „Хаджи Димитър“ № 13.

За повече от 5 абонамента от всяко едно списание се прави 20% отстъпка.

1508
1947

— овощарство

ПРОИЗВОДСТВО

НА ПОСАДЖЕН ОВОЩЕН МАТЕРИАЛ В БЖЛГА-
РИЯ И СПЕЦИАЛНО В КЮСТЕНДИЛСКИЯ ОКРЪГ.

ДОКЛАД ОТ Н. К. ЧЕКЕРУЛ-КУШ, СЪВЕТНИК ПО ОВО-
ЩАРСТВОТО ПРИ Б. З. ДРУЖЕСТВО, ПРОЧЕТЕН ПРЕД
УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ НА 26 ФЕВРУАРИ 1921 ГОДИНА.

СОФИЯ
КООПЕРАТИВНА ПЕЧАТНИЦА „ЕДИСОН“
1922

СЪДЖРЖАНИЕ:

ОТДЕЛ I. Значение на разсадниците и развитието на овощарството в районите на културно развитото и наченващето овощарство. Състояние на државните разсадници в България за периода от 1899 — 1920 г. Характеристика на дейността на државните разсадници в количествено отношение; производителност на отделните државни разсадници. Характеристика на државните разсадници в качествено отношение. Асортименти на државните разсадници и обща стопанска политика на последните.

ОТДЕЛ II. Състояние на овощните разсадници в Кюстендилския окръг към 1920 год. а) Разсадника при средното земл. училище в Кюстендил. Задоволяване населението в Кюстендилският окръг с посаджен материал, б) Частни овощни разсадници; количествена и качествена страна на тяхната дейност.

Производството на овощен посаджен материал в България и специално в Кюстендилския окръг.

Въпроса за нуждата и начините на уредбата нови разсадници за кюстендилските овощари при това на съвремени, налагани от момента начала, може правилно да се осветли и да се разреши практически както трябва, само ако се запознаем с общото положение на разсадниците в страната. Това е остро поставен въпрос, който мъчно ще се разреши в близко бъдеще само с практиканите днес мерки.

Безспорен факт е, че има тесно взаимодействие между овощните разсадници и състоянието на овощарството в една или друга страна. По-нататшната детализация показва, че пределите на това взаимодействие не са неподвижни, а са повече или по-малко еластични в зависимост от общото състояние на овощарската култура. В страни с високо интензивно овощарство, гдето асортимента на овощни дръвета е строго установен от науката и местния опит, гдето търсенето на посаджен материал е ясно изразено количествено и качествено, гдето изискванията на пласмента и консумацията са определени — ролята на разсадниците е ограничена служебно. Обаче, за страни, в които промишленото овощарство се зарежда, гдето овощаря още стои пред току-що поставения от икономическия живот и далеч не разрешен от практиката въпрос: *какво и как да сади в градината си, за да биде тя един от източниците, а в някой случай и единствения източник на благосъстояние*, и е принуден да търси разрешение на този въпрос от същия разсадник, ролята на последния има вече грамадно државно значение като *културен ръководител в новия клон на народното стопанство*. Тя може да се сравни с ролята на *опитните станции*, които, обикновено, в такива моменти или съвсем липсват или съществуват в доста ограничен размер.

Установения за страни с интенсивна култура афоризъм: „*Разсадниците съ отражение на градините*”, в случая трябва да се перефразира: „*Градините съ отражение на разсадниците*”. С казаното в обща форма се изчерпват мотивите, основанията, от които аз правя следния извод: без прогресивно развита, предпазлива, с пълно познаване на работата

ТАБЛИЦА № 1.

Години	БРОЙ НА ОВОЩНИТЕ ДЖРВЕТА														
	Ябълки	Круши	Сливи	Череши	Вишни	Зарзали	Каисии	Праскови	Орехи	Бадеми	Кестени	Лешници	Дюоли	мушмули	
1899—1900	14375	5630	4950	2100	729	437	1635	2030	26410	608	1253	—	2340	8	62505
1900—1901	35611	25489	4579	1879	493	400	787	2559	20982	508	1370	—	2206	5	96868
1901—1902	70904	32072	13369	9320	159	6815	540	5657	4731	1094	300	—	295	111	145447
1902—1903	89212	38038	15600	18810	354	4236	1702	6229	12390	70	1150	100	1987	522	190100
1903—1904	70184	19817	17039	7854	227	3059	815	5535	4540	30	400	112	813	134	130659
1904—1905	110066	18536	17195	477	62	3648	1172	5432	1020	234	552	50	140	127	158711
1905—1906	99637	18806	17239	6878	459	1638	600	4124	520	137	128	86	1747	396	152465
1906—1907	100735	23812	39878	7280	614	9659	1234	9265	1231	190	65	213	378	1116	186670
1907—1908	72272	27087	56647	5951	1025	3102	979	6525	—	1681	21	96	422	701	179509
1908—1909	64864	25563	82293	3838	1731	1324	475	6348	3558	2011	—	40	1585	1134	194764
1909—1910	74735	42058	96449	6041	1229	3018	3160	8372	4404	3364	—	40	2919	717	246506
1910—1911	89574	40697	66249	4771	655	4077	2073	5379	5915	5332	—	265	1286	581	226804
1911—1912	74258	34565	42104	7678	2828	3617	3703	9161	10175	2347	190	55	1551	881	193113
1912—1913	67896	35551	29319	11347	3735	6662	4271	10346	20446	1420	60	68	1932	3301	196354
1913—1914	92853	34691	56458	9818	2728	12843	9235	25673	26963	1304	210	473	2529	4048	279826
1914—1915	79050	52087	41142	8798	6831	7911	4016	12740	7135	1566	48	48	2380	624	224376
1915—1916	53170	51886	36259	9204	6327	3866	3147	7161	4839	800	66	39	2766	2048	181578
1918—1919	29213	22372	40286	3549	938	1880	1210	2416	4156	500	—	300	800	847	108467
1919—1920	20343	14952	27484	4391	981	1062	1570	3154	8881	30	72	82	1155	84157	10456
Всичко .		1308952	563709	704539	130054	3725	13254	42054	130106	160366	27276	5033	7057	26008	323473
На 1000		404	174	218	40	13	42	52	7	2	1	9	6	Всичко овощни джрвета	
држвчета															

и строго съгласувана с местните естествено-исторически условия, дейност на разсадниците, промишленото овошарство в България, което се заражда, ще биде не само обречено на насилиствено спиране в развитието си, но и ще се намери пред сериозна опасност да тръгне по оня лъжлив, от економично и помологично гледище, път, който ще го заведе към непроизводително разпилияване на труд и народни спестявания. Което е още по-важно, това ще убие вярата на широките трудови маси, че промишленото овошарство е доходно в условията на България. Представляйки главния жизнен нерв на овошарската култура в страната, разсадниците, по силата на казаното до тук, изискват спрямо себе си изключително внимание и особено разбиране от страна на всички ония джрвета и обществени учреждения, върху които ex officio или sua sponte лежи грижата за отечественото овошарство. Ако от една страна е необходимо грижливо изследване общите нужди на последното, от друга страна за същите цели е не по-малко необходимо и грижливото констатиране ролята на разсадниците — тези аванпостове на бъдещето овошарство — за удовлетворение съвремените търсения на населението овощен посадчен материал. При снабдяване населението с посадчен материал в България доминираща роля съ играл и продължават да играят без съмнение джрвенните разсадници. Ако на ред с тях в последне време това задължение са поели върху себе и частните разсадници, то това е станало само под влияние на уголеменото търсене от страна на населението и упадъка в дейността на джрвенните разсадници. От друга страна, дейността на частните разсадници се намира под силното влияние, по отношение техническите приоми и асортимента, на същите джрвени разсадници. Те се мъчат да им подражават във всичко и остават оригинални само в извънредно високите цени на произведения им посадчен материал. Затова при общия преглед на въпроса за снабдяване с овощен материал трябва преди всичко да характеризираме джрвенните разсадници в количествено и качествено отношение, въз основа на официалните данни, публикувани от 1899 до 1920 години от Министерството на земеделието и джрвенните имоти под надслов: „Опис на продаваемите из джрвенните разсадници джрвета, хрести и лозови пръчки“*).

*) Съдебията за 1916 и 1917 год. не съ издадени в свързка с преживелите от страната исторически събития; колкото се отнася до съдебията за останалите години, трябва да се обрне внимание на грубите аритметични грешки в хилядите и дори десетки хиляди, допустнати в повечето случаи, което води често към несъответствие с общите сборове.

От данните на тази таблица (№ 1) за времето от 1899 до 1920 година (с изключение на 1916—1917 и 1917—1918 г.) се вижда, че през цялата разгледан период всичките държавни разсадници са предложили за удовлетворяване нуждите на населението — 3,234,743 овощни држвчета*), което съставлява средно за една година за цялото царство всичко 170,250 овощни држвчета.

Кулминациона точка в разцвета на разсадниците е 1913 — 1914 год., когато е имало 279826 држвчета, но вече следния сезон (1914 — 1915 г.) предлагането се намалява на 224376 држвчета, т. е. с 55450 или, с други думи, сравнително с 1913 — 1914 г. е спаднало с 19,8% и през следните периоди след 1915 г. чак до настоящия, не само че не е последвало никакво подобреие, но намалението на предлаганията върви с бързи крачки. Така

през 1915 — 1916 то пада до 181.578
" 1918 — 1919 " " 108.467
" 1919 — 1920 " " 84.157

и през 1920 г. стига размерите на първата година, т. е., се връща с 21 година надире, когато броя на разсадниците е бил значително по-малък, и работата по отглеждането на материалът е била още в зародиш, значително отстъпвайки на втората година, когато е имало 96868 т. е. с 13.1% по-малко и се намалява сравнително с годината на максималния разцвет 1914 — 1915 г. (279.826) с 195.669 држвчета или с 69,8%.

Същото намаление, като го сравним с средното годишно за 19-те години (170.467), ще се изрази за разгледания период с цифрата — 86310 (50,6%), или, просто казано, произведения в държавните разсадници посадочен материал се е намалил двойно.

Като минаваме към анализа на отбелзаното явление — намаляването на произведения материал в отделни разсадници въз основа на данните за същия период (1899—1920) и като определяме средното годишно производство като средно аритметическо от делението на общата сума на произведенияте от един или друг разсадник држвета за целия период на броя на годините на същинската му дейност, ще се спрем преди всичко на еволюцията на самия брой на пунктите,

*) Посочената цифра не може да служи като характеристика за точната производителност на държавните разсадници тъй като непродадените през някоя година држвчета се пренасят в актива на следната година и т. н. и по такъв начин се повтаря в общата сума, но пред вид общия недостиг от посадочен материал такива едвали често съществуващи наблюдавани и затуй не могат да изменят общите изводи за производителността.

които се занимават с отглеждане на овощен материал за за всеки 3 години, като се почне от 1920 г.

Имало е разсадници от разни категории:

През	1900—1903 г.	31
"	1903—1906 "	44
"	1906—1909 "	64
"	1909—1912 "	79
"	1912—1915 "	92
"	1915—1916; 1918—1920 "	80

Средната производителност на горните разсадници за целия период ще се изрази в формулата:

$$\frac{3,238,879}{396} = 8177, \text{ гдето числителят}$$

е общия брой на произведените за посаждане овощни држвчета от всички държавни разсадници през цялата период, а знаменателя — броя на годините на активната дейност на разсадниците. По-подробни сведения за характеристиката на всеки разсадник по-отделно ще се видят в таблица № 2.

ТАБЛИЦА № 2.

СВЕДЕНИЯ ЗА ДЕЙНОСТТА НА ОТДЕЛНИТЕ ДЪРЖ. РАЗСАДНИЦИ (1889—1920 г.)
БЕЗ 1916—17 и 1917—18.

Категория на разсадника	Пунктове, дето се намират	Година на дейността	Брой на произведе- ните држвчета през целия период	Средногодишно про- изводство на ово- щчен материал	Пунктове, дето се намират	Година на дейността	Брой на произведе- ните држвчета през целия период	Средногодишно про- изводство на овощ- ни држвчета
I	Плевен	15	49003	3267	Бургас	3	8002	2667
	Русе	16	30813	1925	Ст.-Загора	1	14680	14680
	Садово	12	38744	3522	Дреново	2	4210	2105
	Видин	12	14072	1173	Златица	3	36601	12200
	Кюстендил	19	201889	10627	Сливен	1	5986	5986
	Айтос	6	61·0	1027	Шумен	3	12910	4303
	Кнежа	5	2907	581	Ихтиман	1	280	280
	Т.-Пазарджик	9	25940	2882	III	18	196308	12269
	Шумен	10	88594	8859	Братча	7	11221	1603
	Борущ	8	13072	1634	Г.-Ореховица	9	149533	1 620
	Хасково	15	34378	2292	Ес.-Джумая	16	56418	3526
	Добрич	5	36211	7242	Ловеч	14	40716	2908
	Орхание	1	915	915	Лом	7	9533	1376
					Орехово	6	5949	992
					Русе	7	9932	1419
II	Елена	5	28319	5664	Сливен	4	12534	3133
	Казанлък	10	193754	19375	Видин	7	35692	5099
	Кула	12	141494	11791	Станимака	10	36236	3624
	Пловдив	19	830388	43831	Ст.-Загора	4	1230	307
	Панагюрище	13	100491	7730	Гурково	3	963	321
	Севлиево	18	3 9375	20521	Дупница	3	5102	1700
	София	9	55390	6145	IV	4	9987	2497
	Търново	11	94155	8550	Братча			
	Троян	6	23720	3953	Орхание			
	Ямбол	11	176585	16053				

БИБЛИОТЕКА
ГРАДСКА КУЛТУРА

Да разгледаме производителната дейност на един државен разсадник за последните 5 активни години:

в 1913 — 1914 год.	$\frac{279836}{31} = 9026$
в 1914 — 1915 год.	$\frac{224376}{30} = 7478$
в 1915 — 1916 год.	$\frac{181578}{32} = 5674$
в 1918 — 1919 год.	$\frac{108476}{24} = 4515$
в 1919 — 1920 год.	$\frac{84157}{22} = 3825$

Ако съпоставим цифрите на последния стълбец с гореприведеното средно за всички државни разсадници за целия период (8177), необходимо е да дойдеме до заключение, че 1) Общия брой на државните разсадници, който от 1900 — 1915 г. бързо е нараствал от 31 до 92, след 1915 г. стремително почва да се намалява, като е спаднал с 12, т. е. с 13%; 2) заедно с намаляването броя на разсадниците от 1914 — 1915 г. намалява и тяхната производителност сравнително със средноустановената — 8177; през 1914—1915 с 8,6%; 1915—1916 с 30,6%; 1918—1919 с 44,7%; 1919—1920 с 53,2%. Ако пак съпоставим цифрите за последните пет години, ще се убедим в намаляването на производителността през 1919—1920 г., сравнително с 1913—1914 г. с 5201 држв. или с 56,5%. Бързината на темпа на падането се вижда от следния ред цифри:

$2_{,46} : 1_{,96} : 1_{,46} : 1_{,21} : 1_{,00}$, където за единица на измерването е взета производителността на последната, разглеждана година от 3825 држвчета.

Общата цифра на предложените за продажба на населението през 1919 — 1920 г. овощни држвчета е 84157, от които, като извадим бракуваните, каквито ги има във всяки разсадник, в размер 25%, в същност ще остане за продажба разсадник, в размер 25%, в същност ще остане за продажба не повече от 63,000. Тази цифра добива още по-голямо значение, ако я сравниме с броя на држветата, предложени за продан през същата 1920 год. от частния разсадник на свещеник Атанасов в Радомирска окolia в размер 30000 држвчета от същата възраст. И така, с усилията само на едно лице произведено е 47,5% от насадения материал, добит в всичките државни разсадници на страната. Средната производителност на един државен разсадник през 1920 г. (3825) бъде едва 12,7% от тази на частния разсадник. Сравнението на последната посочена цифра — 3825 с исканията, които съз били предявени към местната Земеделска катедра само за Кюстендилска окolia, в размер на 48100 држвчета,

показва, че потенциалната сила за удовлетворяване предявленото искане е била едва 7,9% от последното. Това като строфално положение не може дори да се смегчи с никаква реална надежда, че следната година ще донесе известно подобрене, и тежкият период от 1919—1920 год. е последният момент в преживяваната от државните разсадници криза. Сведенията за материала, който се употребява и за подложки, които биха могли да бъдат добър симптом за започнатото оздравяване, показват, че общото количество на произведените във всички државни разсадници дивачки е:

в 1910 — 1911 год.	— 431.526
в 1911 — 1912 год.	— 242.175
в 1912 — 1913 год.	— 172.300
в 1913 — 1914 год.	— 101.415
в 1914 — 1915 год.	— 314.671
в 1915 — 1916 год.	— 416.830
в 1918 — 1919 год.	— 318.000
в 1919 — 1920 год.	— 82.650

от което е съвсем очевидно, че, начиная от 1918 г., културата и на този материал отива по пътя на отпадване, че в 1918 г. намаляването сравнително с 1916 г. се изразява с внушителната цифра 98830 или 24% от производството на 1916 г., при всичко че в цифрата от 1918 г. — 318000 — съз влезли и 211000 само джанки, че намаляването през 1919 — 1920 год. сравнително с 1916 г. е равно на 333180 или 79,8% от общото число на дивачките през 1916 год., че към 1920 — 1921 год. броя на годни по възрастния си състав дивачки за облагородяване е бил не повече от 82 хиляди, че посочената цифра на дивачките от државните разсадници сравнително с цифрата на същите, отгледани само в Кюстендилска окolia в частните разсадници — 397970 — е 21% от последната, че най-после, 82000-те дивачки, които съз по-малко от броя на предложените за продажба облагородени држвета през 1919 — 1920 год. и като вземаме във внимание непригодността на повечето от тях за облагородяване, а също и % на несполучливи присаждания, всичко това е верен признак, че броя на облагородените в периода 1920 — 1921 г. држвета значително ще се намали и по-нататък, дори сравнително с много скромната цифра на предшествуващата година, или, с други думи, периода на отпадане дейността на државните разсадници ще се продължи и в близко бъдеще.

Няма съмнение, че нарисуваната току-що неудовлетворителна картина на количествената страна в дейността на државните разсадници се дължи, главно, на преживелите и още сега преживявани от страната тежки исторически събития, които не съз ѝ дали възможност да продължи отбелзяните още в 1913 год. път към прогресивното и културно

развитие на овошарството. При нормални условия по естествен начин пак ще се върне към развитие в дейността на разсадниците до размерите, посочени от създадената потребност.

Много по-сложен е въпроса за подобренето на овощните разсадници в качествено отношение — тук съдопустнати големи грешки, които мъчно ще се поправят. Според историческата справка, дейността на държавните разсадници може да се окачестви, като деятелност на пунктове за разпространяване нови, предимно европейски сортове. В каталога от 1908 год. всеки, който се интересува от асортимента на отглежданите сортове, може да констатира колосалния размер на последния, тъй напр., там съд изброени:

Европ.	Местни	Всичко
Ябълки	202	36
Круши	152	21
Сливи	52	7
	406	64
		470

Всичко за три вида плодове — 470 сортове. Със същото многообилие на сортове се отличават и другите плодове: череши, вишни, праскови и т. н., но, за да не разширочаваме доклада, ще разгледаме само три вида (ябълки, круши и сливи), които съставят основата на младите български градини.

Посоченото количество сортове е било внесено не в някоя опитна градина, а в разсадниците, които се грижат за масово разпространяване на овощния материал из цялото царство.

Мъчно е да се разбере, каква цел съд преследвали инициаторите на това масово разпространение на чуждоземни сортове без надлежно изучване при местни условия, без ясно поставена цел, без, най-после, съответно запознаване с отличителните свойства на внесените от тях сортове. В дългия и уморителен списък на отглежданите в разсадниците сортове няма никаква система, няма ръководяща определена стопанска политика, и единственото обяснение на богатствата на култивирания асортимент е *случая, слепия случай*. При запознаване с този списък, очудваш се, преди всичко, на смесване сортовете, относящи се към разни климатически пояси на земното кълбо. Тъй, например, наред със северните сортове от ябълките Графенштайнски Калвил, Обердиков ренет Чиллини, цар Александър и др. и крушите Котешка глава, Кюре, Пердриган, Кирке, Бурбен, предлагат се сортове от крайния юг, какъвто е Лондонския пепин, Белия зимен калвил, Белфийор, Мускатен ренет, крушите Зимня деканка, Оливие де Сер, сливите граф Алтан, Зелен ренклод и т. н.

На ред с промишлените сортове, които съд си извоювали здраво положение на западния пазар, каквото съд Каселския,

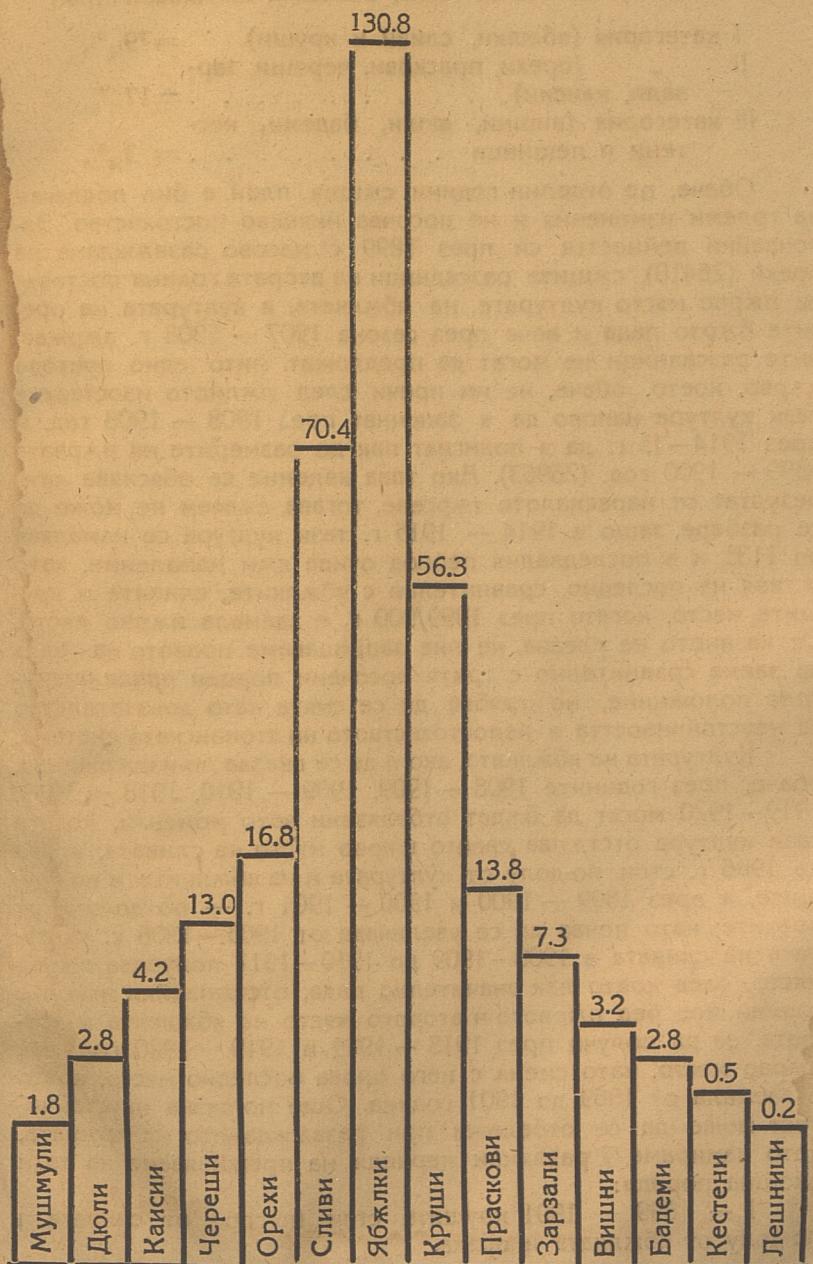
Орлеанския, Канадския ренет, Зимната златна пармена, Бленхаймския ренет, Бере Дил предлагат се и чисто декоративни сортове, както Gloria mundi, Писгуда, Анжуйска красавица, Тулузска и разни новини от рекламиен произход, каквото съд Бисмарк, граф Молтке, Conseilleur de la Cour, министър Луциус, които отдавна вече съд отживяли своя кратък рекламиен век. Същия списък поставя в голямо недоумение с погрешните си названия. Така, според каталога, известния летен сорт Чиллини се счита за теждествен със зимния руски сорт Антоновка. А какви сортове се крият под такива названия като: едра лята малина, Maco, нежна ческа яблъка, римска зелена, ренета красива, яблъка, наградена в Анверс, цар Николай II, пописана круша и т. н. на това помологията, разбира се, не ще може да отговори. Отбелязаното изобилие на сортовете и бърканицата в названията не е могло, разбира се, да не се отрази по най-вреден начин върху младите градини, които съд си поставили за цел отглеждането на промишлен асортимент. Едва след запознаването с каталозите на държавните разсадници става очевиден източника на непоправимите грешки, допуснати в младите градини, особено там, къде в отговор на разумното търсене на ограничен и строг избор на асортимента в една малка градина от 4—5 декара лесно може да се намерат десетици сортове от разни географически широчини, с разни предназначения, които здраво гарантират недоходността на цялото съд нагласено предприятие.

Безпристрастието изисква да признаям, че посочената грешка, допусната с многосортнието, е призната и в следващите каталози списъка значително е окастрен, общаче, новата графа „разни“, къде за много места личат големи цифри, не ни дава право за пълно успокояване. От разглеждане на същите каталози се вижда ясно, че същия случай, който е турнат в основата при избора на сортове, продължава да има решаващо значение в общата стопанска политика на държавните разсадници. Общото количество овощни дървета, произведени в държавните разсадници за цялия 19-годишен период, се разпределят по следния начин.

Изобразено графически съотношението на видовете овощни дървета се вижда от следната диаграма, където дърветата са изобразени в десетки хиляди.

		Произведено															
		Ябълки	Круши	Сливи	Череши	Вишни	Зарзали	Каисии	Праскови	Орехи	Бадеми	Кестени	Лешници	Дюоли	Мушмули	ВСИЧКО	
		Всичко дървета	108952	567709	704539	130054	32125	73254	42034	138106	168366	23226	5813	2057	28108	16456	3234745
%	%	40,4	17,4	21,8	4,0	0,9	2,3	1,3	4,2	5,2	0,7	0,2	0,1	0,9	0,6	100%	

ТАБЛИЦА № 3

Получаваме схема, според която основната порода за овощни дървета в държавните разсадници ще бъде ябълката (40,4%), след нея идва сливата (21,8%) и после крушата (17,4%), които съставят, тъй да се каже, в общия държавен план

I категория (ябълки, сливи и круши)	= 79,6%
II " (орехи, праскови, череши, зарали, каисии)	= 17,0%
III категория (вишни, дюли, бадеми, кестени и лешници)	= 3,4%

Обаче, по отделни години същия план е бил подлаган на големи изменения и не посочва никакво постоянство. Започвайки дейността си през 1899 с масово разваждане на орехи (26410), същите разсадници на втората година поставят на първо място културата на ябълката, а културата на орехите бързо пада и вече през сезона 1907 — 1908 г. държавните разсадници не могат да предложат нито едно орехово дърво, което, обаче, не им пречи след пълното изоставяне тази култура наново да я започнат през 1908 — 1908 год. и през 1914—15 г. да я подигнат пак до размерите на първата 1899 — 1900 год. (26963). Ако това явление се обяснява като резултат от нарасналото търсене, тогава съвсем не може да се разбере, защо в 1914 — 1915 г. тази култура се намалява до 7135 и в последвалия период отива към намаление, като оставя на последно, сравнително с ябълките, сливите и крушите, място, когато през 1899/900 г. е заемала първо място. От казаното не следва, че ние защищаваме правото на ореха да заема сравнително с трите посочени породи привилегировано положение, но трябва да се смята като доказателство за неустойчивостта и непостоянството на стопанската система.

Културата на ябълката, ако и да се оказва по-издръжлива, обаче, през годините 1908 — 1909, 1909 — 1910, 1918 — 1919, 1919 — 1920 могат да бъдат отбелязани като моменти, когато тази култура отстъпва своето първо място на сливата, която до 1906 г. стои по-долу от културата и на ябълките и на крушите, а през 1899 — 1900 и 1900 — 1901 г. — по долу и от орехите; като почва да се увеличава от 1905 — 1906 г. културата на сливата в 1908 — 1909 до 1910 — 1911 полувава първо място, след което пак значително пада, отстъпвайки няколко години под ред първото и второто място на ябълката и крушата, за да получи през 1918 — 1919 и 1919 — 1920 год. пак първо място, като сменя с него онова последно място, което е заемала от 1869 до 1901 година. Още по-разка неустойчивост може да се отбележи при разваждането на крушата, дето намираме 7 различни периода на преживяване на тази овощна порода:

I — 1899 — 1901 крушата стои по-горе от сливата и по-долу от ябълката и ореха.

II — 1901 — 1906 — по-горе от сливата и ореха и по-долу от ябълката.

III — 1906 — 1912 — по-горе от ореха и по-долу от сливата и ябълката.

IV. 1912 — 1913 — по-горе от ореха и сливата и по-долу от ябълката.

V. — 1913 — 1914 — по-долу от ореха, сливата и ябълката.

VI — 1918 — 1920 — по-горе от ореха и по-долу от ябълката и сливата.

Това едвали говори за някаква планомерност, като резултат от опит и изяснилите се нови насоки, защото в посочените по-горе комбинации ясно личи *връщане към стария бракуван ред*.

Без да се спирате върху по-нататъшния анализ на посочените цифри и факти, необходимо е, като заключение на прегледа за дейността на държавните разсадници, да изтъкнем твърде слабата култура на материала за подложки, *количествената страна* на който се обсъждаше вече по-горе.

Тук е необходимо да отбележа, че термините „ябълки“, „круши“ (сигурно местните, диворастящи) не можем да съмтаме за изчерпателни, термина „джанка“ говори за рода, а не за вида на подложката, тъй като от джанката в България има десетица сортове, и *въпроса за годността на един или друг сорт за добиване материал за подложки е от първостепена важност не само за българското, но и за всяко друго овощарство*. Разваждането на ругиса е съвсем незначително и не превишава във всичките разсадници 600 екземпляра през периода от 1910 — 1916 г., когато съвсем е спряно.

Низкостеблените и полунизкостеблените дивачки (дусен, парадиз и дюли) съразваждани в твърде ограничени и недостатъчни размери:

Парадиз 11900

Дусен 3100

Дюли 5560 и то от 1916 год.

тази култура е окончателно прекратена.

Като отлагам общите изводи, които произтичат от казаното за дейността на държавните разсадници към края на настоящия доклад, да минем към въпроса за снабдяване населението с овощния посаджен материал специално за Кюстендилския окръг, което собствено и е най-близката практическа цел на настоящия доклад.

II

За Кюстендилския окръг, люлката на българското овощарство, който към 1920 год. разпростира своите градини върху едно пространство от 39050 декара, който е увеличил само през последните 10 години своята площ с 11676 декари, *който съставя не по-малко от 40% от площта на гради-*

ните в цялото царство България, — въпроса за снабдяване населението с овощен посадъчен материал има, разбира се, изключително важно значение, което расте от ден на ден и потвърждава с красноречиви цифри грамадния ржст на градините през последните 10 години, изразен с $+ 42,3\%$ сравнително със старите градини на цялия окръг. За отделните околии и общини същия процент е много по-висок, като за Дупнишка околия той е $+ 47,2\%$, за Радомирска $+ 48,5$, а за отделните общини се вижда от долната таблица.

ТАБЛИЦА № 4

№ по ред	Наименование на общините	Околия	Всичко	Декари		
				В това число	Посадени до 1910 г.	Посадени след 1910 г.
1	Соволянска	Кюстендилска	4719	2172	2547	2547
2	Пещерска	Радомирска	1547	591	956	956
3	Друганска	"	634	14	620	620
4	Чуковска	"	564	18	546	546
5	Дренска	"	80	—	80	80
6	Диканска	"	85	12	73	73

Значението на тези цифри може да бъде оценено само във връзка с обстоятелството, че в момента, когато толкова бързо расте интереса към овошарството в Кюстендилския окръг, от 1899 год. е действувал неизменно само един държавен разсадник при училището, ако се не смята малката култура на овощни дървета при Дупнишкия лозов разсадник, който е показал повече от скромна дейност за три години с едно количество от 963 дръвчета, т. е. годишно по 321 дръвчета, и ако изключим дейността на частните разсадници, за които ще говорим по-нататък. Общите причини, които съз предизвикали колосален упадък в дейността във всички държавни разсадници, разбира се, съз се отразили и върху

дейността на разсадника при Кюстендилското земеделческо училище. Недостатъчната му дейност в количествено отношение, обаче, и неудовлетворително водене на работата не е явление само от последните години и не е предизвикано, както би могло да се очаква, от последиците на тежката война. Още по-малко вярно би било да се твърсят причините за неудовлетворителна работа в разсадника в лицата, които са го управлявали. При изваждрането нараствалото търсене на посадъчния материал размерите на разсадника, който по липса на място, няма възможност да се разширява и отдавна няма възможност да удовлетворява поне колко годе значителен % отисканията, предявени от населението дори на Кюстендилска околия. Неслучайно избраното място със залегнал здрав непроницаем подпочвен слой, при недостиг на вода за поливане, изиска толкова труд и такива средства, с каквито администрацията, изобщо, никога не е разполагала, а сега по-малко, отколкото когато и да било. Най-после, Кюстендилският окръг в недалечно минало е бил център, гдъто съз били съсредоточени грамадни войски части, които са нанесли на този разсадник значителни опустошения.

Основан през 1896 г., разсадникът е можел да предложи през 1899—1900 г. всичко 9615 дръвчета, а пък средната му годишна производителност е била за 19 години 10627 дръвчета, което подтвърждава посочените по-горе некои явления, като на редовно действуващи причини, пречачи на този разсадник да развие дейността си до висотата на предявяните му искания.

Вече в 1913 година държавният агроном на Радомирската околия пише: „В Кюстендил при низшето земеделско училище има разсадник, но какво произвежда и къде се употребява приготвения материал, че за Радомирска околия до сега не са внесени нито 50 дръвчета и колкото от населението, които са отивали да искат, нито един не е бил удовлетворен? А на всеки един е известно, че Кюстендилският окръг е най-активната българска овошарска област, затова трябва да произведе достатъчно материал, за да можеше да се удовлетворят нуждите, отчасти поне, на населението“ (Стр. 43. Отч. на Кюст. Окр. Постоянна Комисия. 1913 г.). С оплаквания за недостатъчен овощен посадъчен материал са пълни официалните източници. Така в отчета си за 1911—1912 год. окр. управител съобщава: „Защо овошарството е останало толкова назад, когато има най-добри условия за неговото развитие, понеже старите градини, които още съществуват, а тъй също и новопосадените доказват със своето добро виреене, че нищо не пречи за тяхното развитие. Като причина се изтъква, че нямат материал, откъдето да се снабдят и посаждат, както бе случало и тази година. Много места пригответи, дупките изкопани, но нямащ материал (овошни

држвчета) нито в Кюстендилския, нито във Вратчанския разсадници, и нещастните овошари бяха принудени да заровят отново изкопаните дупки, за да използват мястото. Ето защо, трябва да има един разсадник в гр. Радомир. И такъв един разсадник не малко ще послужи за повдигането на този западнал и останал назад във всяко отношение край. (Изл. за съст. на К. о. през 1911—1912 г. от кюст. окр. упр., стр. 41). За същото печално явление — заравянето на приготвените за овошни дървета дупки — пише и държавният агроном в 1913 г.: „Ето през пролетта на настоящата година бяха приготвени за нови градини повече от 2000—3000 декара, дупките изкопани по всички правила, указанi от мен, но, за сжаление, по-голяма част остава незасадена по едничката причина, че нямаше држвчета, откъде да се вземат и изпълнят местата“. (Отч. на К. О. П. К. 1913).

изпълнят мястата". (Отч. на К. О. Н. К. 1913). „Засажданията с облагородени дръжчета навред в окръга съзели големи размери, обаче недоимка от дръжчета се силно чувствува. Овощния разсадник при Кюстендилското държавно нисце практическо земеделско училище удовлетворява само една незначителна част от онова, което е потребно в окръга. Нуждно е основането на овощни разсадници, подпомагани от окръга, и в Радомирската, и в Дупнишка околии." (Излож. за състоян. на Кюст. ок. през 1913 и 1914 г. от кюст. окр. управ., стр. 28 — 29). Последвалия след 1914 г. период на дълбоки исторически потресения, разбира се, не е могъл да донесе удовлетворение на горе-отбелязаните нужди на овоцарите, фиксирани от официалните органи на властта. Напротив, тежкото положение още повече се е влошило и е стигнало до там, че се е създала следната формула във свръжка с този въпрос: Удовлетворението с посаджен материал от държавните разсадници е обратно пропорционално на търсенето на този материал. Като резултат от запознаването с делата на Местната подвижна земеделска катедра в продлжение на три години (1918—1919, 1919—1920 и 1920—1921 г.) получаваме отвъдната таблица № 5, която ни рисува размера на исканията и начина на удовлетворяване населението с посаджен материал през периода 1918—1920 год.

Общите резултати от тригодишната дейност на джр-
жавния разсадник при Кюстендилското училище пък ще
се видят от таблица № 6 на стр. 20, която преди всичко,
показва: 1) че 54,7% от търсенията на посаджен мате-
риал през Земеделската катедра са останали без вся-
какъв отговор, 2) че от останалите (45,3%) искания
частично е била удовлетворена в много скромни раз-
мери само една малка част от 11,1%, а са останали неудовле-
творени 88,9%, 3) че най-голямо удовлетворение е имало за
сливата — 27,6, 4) че пробудилото се търсene на яблък и круши
е било удовлетворено в много по-скромни размери — 12,4%, а
по отношение на крушите още по-малко — 4,7%, 5) че тър-

ТАБЛИЦА № 5

1918—1919 г.		1919—1920 г.		1920—1921 г.	
Овощни джрвета		Овощни джрвета		Овощни джрвета	
Гжерсене . . .	36 5950 1704 7968 1705	17287 479058 5198 12021 6885	23162 34 16386	11425 20289	— 48100
Удовлетв. от- части . . .	29 1189 416 2444 —	4049 8 871 383 2340 —	3594 15 571 99	2505 —	3175
Неудовлете. . .	7 4761 1388 5524 1705	12878 39 8187 4815 9681 6885	19568 19 15015 11424 17784 —	17784 —	45023

ТАБЛИЦА № 6

	Ерой на пунктовете	ОВОЩНИ ДЖРВЕТА					
		Ябълки	Круши	Сливи	Други и без на- звание	Всичко	
Тжрсения	117	21394	18327	40278	8580	88579	
Непълно удовлетв. . .	52	2631	7282	897	—	10818	
Неудовлетворени . . .	65	18763	17425	32989	8580	77757	
или в %	54,7	87,6	95,3	72,4	100%	88,9	

сенето на други видове овощни джрвета е оставено съвършено без всякакво удовлетворение и най-после, б) че неудовлетвореното през последните три години тжрсене на овощни джрвета в размер 77757 при средно годишно производство 3500 джрвета може да бъде удовлетворено от Катедрата след 22 години при условие, че няма да постъпват нови искания, т. е., при пълен застой в развитието на местното овощарство. Обаче, при анализиране на таблица № 5 може да се установи явление право противоположно на последното условие. Като съпоставяме тжрсенията през

1918 — 1919 год. — 17287 джр.
 1919 — 1920 год. — 23162 „
 1920 — 1921 год. — 48100 „

можем съвсем спокойно да установим не застой, не регрес, а напротив силно стремление у местните овощари към бързо нарастващо от година на година развитие на овощарството.

От общото число на тжрсените — 88759 джрвета се е падало на

1918 — 1919 г. — 17287 или 19,6%
 1919 — 1920 г. — 23162 „ 26,1%
 1920 — 1921 г. — 48100 „ 54,3
 Всичко — 88759 100,0%

Общата тенденция на тжрсенията е към нарастване из година в година. Тжрсенията през 1920 са повече от тия за 1919 год. с 6,5%, а през 1921 повече от 1920 с 28,2%.

Това обстоятелство, на свой ред, може да послужи като едно предпазване, че джржавния разсадник, запазвайки своето *sfatus quo*, в едно близко бъдеще ще загуби онова номинално значение за снабдяване населението с посаджен материал, което той има сега, подобно на това, както той вече е изгубил всякакво значение при снабдяване с отделни видове овощни джрвета:

с круши всичко 4,7%
 с праскови, череши и кайсии 0,0%

Като приключвам префюда за дейността на Катедрата по разпределението на посадчния материал, необходимо е да подчертая два реда цифри, които характеризират тжрсениято и задоволяването с посадчен материал:

	1918/19	1919/20	1920/21
тжрсения	17287	23162	48100
задоволявания	3594	2505	3175

или, като изразим тези цифри в процентни отношения, ще получим:

отношение на годиш. тжрсения към общия брой на произведените джрвета :

1918/919 г.	19,6	12,2
1619/920 „	26,1	10,7
1920/921 „	54,3	6,5

на 100 искания
са задоволени:

Дохождаме до заключение, че дейността по снабдяването с посадчен материал напълно съвпада с горната формула — тя е обратно пропорционална на нарастващо в грамадни размери тжрсене.

От 1911 год. еволюцията в дейността на джржавния разсадник се е изразила в това, че за 10 години повече от скромната цифра на произведените 10709 джрвета ни се вижда много голяма, особено като я сравним с произведените през 1920 г. 3175 джрвета: тя е грандиозна и три пъти надминава последната. Към казаното едва ли трябва да се добавя, че общите причини, които са предизвикали намаляване дейността на всички джржавни разсадници във връзка със специфичните, присъщи на Кюстендилския разсадник условия, като следствие за последния са дали и влошаване на материала, също и в качествено отношение. За последното не му е тук мястото да говорим.

Като естествен изход от създадалото се ненормално положение и невъзможността за населението да получава потребни му посадчен материал от джржавните разсадници се явява основаването и развитието на частни овощни разсадници в Кюстендилския окръг и то, преди всичко, в онзи район, гдето, както посочихме по-горе, се е усещала особено рязка нужда от посадчен материал — в Радомирската околия. Там още през 1908 година в село Кондофре е бил основан разсадника на свещеника Атанасов, стигнал днес солидни размери. Втори по времето на основането си и заслужаващ внимание е разсадникът, основан в 1910 год. в Кюстендил, на Земедел. тжр. акционерно дружество „Agricola“, сега наеман от г. Валачев.

Годините на създаването на 25-те частни разсадници, подложени на специално изследване, и размерите им, се виждат от следната таблица № 7.

Таблица № 7.

Година на основаването	Число на разсадниците	Размери на разсадниците въ декари	Година на основаването	Число на разсадниците	Размери на разсадниците въ декари и ара
1906	1	3,8	1915	3	2,6
1908	1	100,0	1916	1	0,2
1910	1	50,0	1917	3	9,2
1912	5	26,8	1918	4	13,5
1913	1	5,0	1919	3	4,5
1914	1	1,0	1920	1	1,5

Общия брой на действуващите разсадници в Кюстендилския окръг е 25 с една площ от 218 дек. От посочените по-нататък цифри (вж. табл. № 12) ще се види още, че освен два разсадника, размерите на останалите са средно крайно ограничени:

$$\frac{218 - 150}{23} = 2,9 \text{ дек.}$$

Като ги групирате по размери, ще получим:

до 1 дек.	— 5	от 6 до 10 дек.	— 4
" 1—3,"	— 9	" 10 "	15 " — 1
" 3—6,"	— 4	повече от "	15 " — 2

С други думи типичен разсадник е от 1 до 3 дек., максимален по размери е този от 100, а минимален под 1 дек.

Скромни по размери, разсадниците след специално проучване по особена програма са се оказали също така скромни и примитивни и по начина, по който е поставена работата в тях, и по техническата им наредба, в която няма изработени практически приоми, няма специалисти и напълно липсва определено поставена цел, освен максимално да се използва момента, създаден от положението, за получаване материални облаги.

В повечето случаи това са нови хора без всякакви теорет. и практически познания, които, благодарение на условията на времето и създаденото положение, стават основатели на разсадници. Кюстендилските пепиниери, с малки исклучения, гледат на твърде доходната за тях работа като на нещо временно и странично и турят в основата на стопанската си политика един изключителен принцип: по-малко разходи, повече печалби и то в най-късо време. Те са напълно уверени, че при продажбата няма да срещнат взискателни купувачи.

които да търсят определени сортове и които да имат ясна представа, какво нещо е правилно развито и сформирано дърво. При търсене на овощни дървета, изразено доста неопределено: „ябълки“, „куруши“ и „сливи“, или още по-наивно — „дръжчета за 2—3 декара“, без да се посочи не само вида, но и рода на посадъчния материал, решаваще значение винаги има стопанина на разсадника. От всичките 25 разсадници само 9 са посадени върху специално пригответи за тях места, от останалите 10 са разположени посред старите градини в засенчени места и 6 са отглеждат заедно с други растения. Няма никакво съмнение, че последните 16 разсадници се намират по отношение на светлина и грижи, полагани за тях, в условия, които не се допускат от рационалната култура, и залога на неправилното развитие на овощната градина се явява сигурно на лице, още преди да са се появили нейните дървета. При установяване на асортимента, разпространителя на материала в бъдащите градини — стопанина на разсадника — се ръководи пак изключително от лични удобства и развежда такива сортове и видове, които той има под ръка и за намирането на които не се изиска нито труд, нито средства.

Частните разсадници взимат семена за посяване дивачките от части от собственото си стопанство, от части от съседите. Само по себе си се разбира, че за някакво отбиране на семената за използване семената от дивачките и при това на най-изпитаните и издържливи от тях не може да става и дума. Да установи вида на такива семена не би могъл никой, дори самия стопанин на разсадника. Не подлежи нито на най-малко съмнение, че грамаден % от семената, употребявани за посеване, е остатък от преработването на много от облагородените сортове. Въпроса за значението на подложката, за предимството на един или друг начин на последната още не се е появил въ съзнанието не само на кюстендилския овощар, но върху него не се е замислил и кюстендилския пепиниерист. В пълно съответствие с въпроса за подложката се намира и въпроса за облагораждането. Материал за последната цел се взема от намиращия се такъв, преди всичко, в собствената градина, а след това и от някой по-ближък съсед. Така, напр., от общия брой 25 разсадници в три случая източника за получаване на материал не е посочен, 15 от разсадниците също се ползват с такъв от своите градини, а 7 — от съседите. Като логично следствие от възприемането при избора на сортове локални съображения и удобства се е появило онова многосортие в миниатюрните местни разсадници, което прави силно впечатление на всеки при най-повърхностно запознаване с тях и което кара пепиниериста, загрижен да продаде всички си наличен материал, да снабдява купувача, който нищо не разбира от сортове, от „всичко по-малко.“

В 25-те разсадници, според думите на стопаните, е имало ябълки от местни сортове 36 вида, европейски — 29. Круши местни — 18, европейски — 23, сливи местни — 6, европейски 11, череши местни — 3, европейски — 9, праскови местни — 4, европейски — 9, без названия 13, а всичко 158 вида, при което броя на неверните названия не е посочен. 158 вида разни сортове в отговор на разумното изискване на промишленото овощарство: строг избор и ограничение на асортимента!

Таблица № 8.

Риголване 60 с. м.		Ржчна копан по малко от 60 с. м.				С плуг	
Брой на разсадниците	Площ в д. а.	Брой на разсадниците	Площ в д. а.	20—30 с. м.	От тях	Брой на разсадниците	Площ в д. а.
6	23,1	3	56,3	1	2	16	128,7

Горната таблица № 8 ни показва погрешната насока в действа на частните разсадници, появила се като резултат от това, че тези стопански организации съв в ръцете на лица, неотговорящи на целта. Тая погрешна насока минава като червена нишка и при по-нататъшното запознаване с техническата страна на работата. Така, при изучването предварителната подготовка на почвата за разсадниците се вижда, че от общата площ от 218,1 дек., почвата е подгответа, както следва: пълно риголване от 60 с. м. е направено само в 6 разсадника, с площ 23,1 дек., непълно — по-малко от 60 с. м. — в 3 разсадника, а в останалите 16 разсадника с площ 128,7 д. предватителното подготвяне на почвата, гдето съв били посадени дивачките, е станало на една джлобочина по-малка от 30 сантиметра.

По-нататъшното отглеждане на садените дивачки — отчасти под сянката на овощни дървета, отчасти съвместно с други растения, и по-после по същия начин и младите дръвчета — се свеждат към усилено торене. От общата площ — 219,1 д. съв били наторени 168,4 дек., при което по-голямата част всяка година, а останалите — всеки 2—3 години. Няма какво да поясняваме, че такова усилено наторяване е необходимо за здравото и нормално развитие на младия организъм, но в случая то се диктува изключително от желанието да се произведе бързоузръял посаджен мате-

риал за продажба. От друга страна, случаенят избор на мястото прави това, че разумното поливане е много малко разпространено. Долната таблица ни дава представа за поливането.

Таблица № 9.

Неполивани	П о л и в а н и							Непосочено
	Площ в д. а.	Брой на разсадниците	Площ в д. а.	Брой на разсадниците	Колко пъти в годината	1 път	2 пъти	
138,0	17	61,1	7	1	3	2	2	1

Площта на разсадниците, които не се напояват, съставя грамадно пространство от 138,1 д. а. сравнително с общата площ и особено сравнително с напояваните (61 д. а.). Злоупотреблението с наторяването е предизвикано очевидно, за да компенсира слабия ръст, който е резултат на много неблагоприятните условия за растежа в разсадниците, между които важно място заема недостига на влага.

За да довърши краткия преглед за вътрешния живот на местните частни разсадници, необходимо е да се спре върху практикуваните начини на облагородяване на дивачките с десертни сортове и на по-нататъшното отглеждане на дръвчетата. Тук, преди всичко, трябва да отбележа, че терминът, установлен в градинарската техника, „облагородяване“ далеч не съвпада с понятието, прието от местната практика, която значително го е разширочила. Просто присадените костилкови, константни сортове включват много често между облагородените. С това се обяснява голямото надмошение на сливата сравнително със семковите, гдето подобна фалшивификация лесно може да се забележи дори и от неопитния купувач. От общата таблица, която характеризира производителността на местните частни разсадници, която през есента 1920 год. се изразява в 136321 дървета, от които сливи са 102007 да установим, каква част от тях е *разсад само предаден* и каква част действително е подложена на облагородяване чрез окулиране и копулиране е много жчна работа.

При облагородяване овощния разсад, както и при цялата му култура, личните удобства, намаляване разноските по производството не само преодоляват над изискванията на овощната тех-

ника, но са и единствени. Всеки пепиниерист предпочита да върши тази сложна и отговорна работа тогава, когато е свободен от други земеделски работи и по начин, който е наследил от дедите си и при това с най-малко изразходвание на сили.

Още по-малко труд и време сѫщите пепиниеристи полагат за борба с вредителите и с гъбните болести; в повечето случаи те или сѫвсем не знаят, че сѫществува такава борба или не вярват, че тя е възможна и необходима. Болшинството от тях, обаче, признава, че тези неблагоприятни явления здраво сѫ се вкоренили в разсадниците им и че последните често пъти стават родоначалници и разпространители на такива бичове на овошарството, каквато е кръжната въшка.

Общия брой на дивачките и на облагородените джрвета в 25-те разсадници с площ 208.4 д. а., както това се вижда от табл. № 12, е 566.295. От тях има дивачки 429.970, а облагородени всичко 136.325. Като анализираме последната цифра, ще получим:

Сортове	Брой на джрветата	Сортове	Брой на джрветата
Сливи	102007	Каисии	622
Ябълки	24925	Праскови	535
Круши	6385	Облаг.	
Череши	746	джанки	610
Вишни	20	Други	
		видове	475

От общия брой на облагородените, сливите дават 74.1%, а за другите видове остава всичко 25.9%. Ако ли пък сѫщите облагородени джрвета сгруппирате на възраст и вземете пред вид, че цифрите се отнасят към времето преди започване тазигодишната (1921) продажба в разсадниците от една страна, а от друга, че броя на неудовлетворените от Земеделческата катедра искания само за Кюстендилска окolia през последните три години сѫставя значителната цифра 77757 джрвета, че от 25-те местни частни разсадници 8 нямат никакъв материал за продажба, защото сѫ още млади, че по-големите от тях продават из цяла България, ние няма да бъдем далеч от истината, ако кажем, че намиращите се в 17-те разсадници овощни джрвета на възраст 2 и повече години, разпределени както следва: двегодишни 47304, 3-год. 44157 и повече от 3 г. 1210, всичко 92671, които сѫ изцяло изпродадени, далеч не удовлетвориха исканията на овошарите от Кюстендилска окolia. Запаса на останалите в наличност овощни джрвета възлиза на 43.656 дър. и това е целият актив, който ще може да бъде предложена идната година, и от него около 40,000 дръжчета са сливи. Такова едно несъответствие между предлагането на посаждчния овощен материал и търсенето му не е могло, разбира се, да се не отрази върху цените на последния, които са се покачили резко и неимоверно високо. За двугодишно овощно дръжче в началото на октомврий

(1921) се плащало 8—10 лева, после — 15, а по късно — 20 лева, а има щастливи спекуланти, които взимат и по 23 л. Играта за повишение цената на овощния материал е станала толкова доходна и върна за бързо обогатяване, че сѫ се *появили лица, които прекупват посадчния материал*, без да имат нито един ар разсадници.

Прегледни сведения за частните разсадници в Кюстендилски окръг може да се почерпят от приложените таблици № № 10, 11 и 12 на следващите страници 28 и 29.

Такава е, в общи черти, реалната действителност по въпроса за снабдяване населението в България изобщо, и частно в Кюстендилския окръг, с посадчен материал в нарастващата се отрасъл на народното стопанство — овошарството, която има всички данни, благодарение на изключителните природни условия и географическото положение на страната, да стане сериозен източник за благосъстоянието на широките народни маси и за порастването на държавните доходи.

Къде и в какво е изхода от създаденото ненормално положение и какви са пътищата за снабдяване населението в достатъчно количество и с надлеждно качество посадчен материал, който да осигури по-нататъшното развитие на културното промишлено овошарство в България? Върху възможния опит да се помогне за разрешаване на всички тези въпроси от грамадна важност, автора ще спре вниманието на читателя по-долу.

Повече от двадесетгодишния опит по снабдяване населението с овощен посадчен материал изключително, или почти изключително, от държавните разсадници, който е дал в края на краишата отрицателни резултати, но който има зад себе си дълга и поучителна история, ни довежда, без съмнение, към заключението за реорганизиране стопанствата на разсадниците и при това в посоката, показана от сѫщата история. Ако продължителния период на държавното стопанство говори от една страна, че правителството не може и не трябва да взима върху себе си изключително сложната и дребна грижа за снабдяване цялото население на страната с потребния материал в нарастващо от ден на ден количество, то сѫщия опит ни учи, че пълното *самоотстраняване от тази работа от страна на органите на министерството и предоставянето на този изострен въпрос за разрешение само сѫс силите и средствата на частни разсадници* би дало още по-малко удовлетворителни резултати. При всички отрицателни явления, отбелзани в живота на държавни разсадници, при всичката недостатъчна производителност на дейността им, обективността изисква да признаем, че *произвежданятия в държавните разсадници посадчен материал*, изобщо, несъмнено е от по-високо качество от този на частните разсадници. Интересите на бъдещето промишлено овошарство в България значително биха пострадали от

ТАБЛИЦА № 10.

6. Брои на разсадници, които се раздават с ма-	7. Начин и време за облагородяване	8. Продажба на държавата
тиците, които се раздават с ма-		
терияли за при- саждане		
саждане		
9. Времето и губими болести	10. Нужди на птичаристите в Юстендиленски окръг	
Постра- дали	Имат недостиг от	
11. Семена за дивачи, материала за при- саждане		
Градинарски инстру- менти		
Рафия		
Капитал		
Други явления		

ТАБЛИЦА № 12.

№	Местонахождение	Б р о й	От общия брой на облагородените		
			Брой на разсадници	Брой на разсадници	Брой на разсадници
1	Долно-Уйно	1915	1,5	500	1500
2	Кюстендил	1906	3,8	2000	580
3		1910	50	32000	2000
4			3	43000	75000
5			7000	4000	11000
6	с. Конево	1912	15,0	10000	—
7		1919	2,0	2000	1300
8		1915	1,0	2100	4000
9	с. Граница	1918	6,0	50000	30000
10		1917	3,0	1500	9000
11		1919	1,5	200	2500
12		1920	1,5	150000	—
13	с. Ямборино	1918	1,0	300	2200
14			—	650	105
15		1916	—	250	105
16		1912	0,2	400	2100
17	с. Згурово	1917	0,2	50	600
18	Кондопре (Рад.)	1913	5,0	6000	6000
19		1908	100	80000	40000
20		1917	6,0	70000	12000
21		1912	6,0	9000	6000
22	с. Перивол	1918	6,0	4000	3000
23	Слаковища	1912	0,8	800	1200
24		1914	1,0	2000	2000
25		1915	0,1	120	20
	Всичко	—	218,1	429970	136325
				102007	566295

пълното прекратяване дейността на държавните разсадници и при безконтролното развитие на появилата се в тази област частна инициатива. Като логичен извод от гореказаното се явява създаването на трето положение: като се откаже от ролята на агент по снабдяване населението с овощен посадочен материал в размери, създадени от последните нужди, правителството да поеме ръководството и контролата в разсадниците, възникнали по частна инициатива.

Основавайки успешното развитие на разсадниците върху обществената самодейност, правителството трябва да постави последната в рамки, диктувани от интересите на широките маси и от изискванията на висококултурното овошарство. Само по себе си се разбира, че такава промена на правителствената програма в областта на третирания въпрос не може да се приложи с внезапно и резко премахване на съществуващия ред, а трябва да бъде разчитана на сравнително дълъг период, през който строго изработения план на правителствената дейност би могъл да получи реализирането си без резки потресения и без основни разрушавания на съществуващия ред, който Министерството не би могло да замени още сега с нещо конкретно, осезателно по много не зависящи от него, и, в сегашно време, дори непреодолими обстоятелства. Подчертавайки необходимостта от планомерни действия и заедно с това необходимостта още от сега да се пригответ напълно разработен дори в детайлите си план за дейност, автора смята, че е необходимо да се привлекат към тази работа освен специалистите, които и до сега са вземали активно участие в живота на държавните разсадници с каквито Министерството без съмнение разполага в достатъчно количество, и които стоят на високата на съвремените изисквания на културно-промишленото овошарство, но още и *она мястен елемент от практици-овощари, богатият опит и тънкото познаване на местните нужди на който би дал на теоретичните трудове на такава комисия характер на практическа жизнена програма.* В трудовете на тази комисия трябва, преди всичко, да се отдели място за разрешаване предварителни общи въпроси, от едно или друго разрешение на които зависят и въпросите от втората част на трудовете, тъй да се каже от практически приложен характер.

Като признаваме, че неудовлетворителното състояние на сегашните разсадници е резултат от недостатъчно изясняване целите на бъдещето овошарство, а във връзка с това неустойчивостта, — а в некои райони дори и пълно отсъствие — на установен асортимент, недостатъчната подготовка на лицата, които непосредствено завеждат техническата страна на разсадниците, — съществено необходимо е да се спрем преди всичко на тези общи за България въпроси: 1) *Какво и в какви райони трябва да посаждаме в овощните градини, за да се обхванат те на промишлени и да дават най-добър доход;* 2) *как да се подигнат техническите знания, изобщо,*

след населението, а в най-близко бъдеще, поне сред онай му част, която стои на чело на овощните разсадници. И двата повдигнати въпроса поради своята обширност не допускат да се решат в едно къско време и изискват значителни усилия, но без основното им разрешение те лишават цялата бъдеща, макар и детайлно разработена, система на организация на разсадниците от сериозност и фундаменталност. Ето защо, ако не могат бързо да се разрешат тези въпроси, трябва колкото е възможно по-бързо да бъдат поставени на дневен ред.

В частност, вторият въпрос — за повдигането знанията сред пепинеристите е програмен въпрос за земеделските училища, где върху поддържане на разсадниците трябва да се обхвие особено внимание. Като пренесе центъра на тежестта по отглеждането на посадчния материал върху частните разсадници и като дава пълно и морално съдействие Министерството би могло от една страна *постепено да наемат количествената страна в дейността на съществуващите сега държавни разсадници, като прекратява дейността на по-малко дееспособните, като придава на най-активните характер на образцови, показателни и като ги обръща в големите културни центрове на опитни станции.* От друга страна без да стеснява съвършено развитието на частните разсадници, то може да обуслови своето морално и материално съдействие с редица изисквания за онези от тех, които биха пожелали да се възползват от това съдействие. За самостойно съществуващите, не ползващи се от никаква правителствена помощ разсадници, техните действия може да се обвържат с ред предупредителни норми, насочени да парализират вредата, която те причиняват на широките маси на населението, като го въвеждат в заблуждение относно прораваните сортове, разпространяването опасни вредители, създаването спекулативни цени и т. н.

Като детализираме последните положения, необходимо е да се посочи, че съдържанието на частната инициатива би могло да се изрази в пределите на изработения общ план за дейността на разсадниците в следното: 1) отпускане съответна земя, 2) парична субсидия, 3) да се посочат потребните за разграждане в един или друг район сортове, 4) инструктиране чрез свои специалисти, 5) отпускане на сгодни условия материали за разсадниците: семена, материал за присаждане, инструменти, инсектициди и фунгисиди, 6) съдействие за продажба на произведения материал чрез Земеделските катедри и т. н. Поетите пък от частните разсадници задължения трябва да се свеждат към следното: 1) уреждането на разсадниците да става на *самостийни места, без да се съмняват с някоя друга култура;* 2) да се отглеждат само одобрените от Министерството сортове; 3) отглеждането на разсадниците да става, както се диктува от съвременната овошарска култура и установените от Министер-

ството, правила; 4) лекуването и пущането в продажба на снабдените с етикети сортове, незаразени от никак опасен вредител, да бъде задължително, 5) установяването на цените да става съответно на костуемата цена, % % върху капитала, печалбата на предприятието и вложението личен труд, без да се докарват тези цени до спекулативен размер.

Всичките посочени тук пожелания са намерили така или инак отражението си в действуващото законодателство, но нямат характер на юридични норми, защото нямат юридични санкции и затова трябва да се прегледат наново. Законът за премиите за отгледан посаджен материал изиска основен преглед в смисъл да се разширочи кръга на лицата, които присъждат премията, като се привлече и обществен елемент, да не се дава премия за възрастта на дръветата и да се мине към премирането на разсадниците като цело неделимо предприятие, в което се вземат пред вид не отделни фактори, а *съвокупността на всички културни начинания и значението, което има разсадника за местния район*.

Предлаганият от нас план на действие резюмира пълното съдействие от страна на местните обществени сили в работата на Министерството, предполага съществуването на особени организации, живо заинтересувани от успеха на тези начинания. Такива организации биха могли да бъдат *местните овоощарски дружества* от градинари, които биха се явили като културни центрове, около които ще се обединят пионерите на българското овоощарство. Едно такова дружество е вече основано в Кюстендилския окръг по собствена инициатива. Да се помогне за организирането им и в другите райони, да се даде подкрепа на съществуващето е една от най-главните задачи на всичките държавни и обществени организации, които *ex officio и sua sponte* са натоварени да се грижат за интересите на родното овоощарство.

Представената схема за разрешение въпроса за разсадниците, далеч, разбира се, не е изчерпателна и безспорна. Автора далеч не мисли това. Местните специалисти, без съмнение, ще направят това с по-голям успех. Целта на автора не е да разрешава този сложен въпрос, а да обхрне върху него съответното внимание и да го постави на очевиден ред в това отношение. „*Faci quod potui, faciant meliora potentes*“.

Българско Земеделско Дружество

ПРЕПОРЪЧВА НА СВОИТЕ ЧИТАТЕЛИ СЛЕДНИТЕ КНИГИ ПО

Овоощарство, Градинарство, Лозарство, Пчеларство и Бубарство.

1. Н. К. Чекерул. Куш. Овоцарството в Кюстенд. окръг.	15.—
2. В. В. Стрибжни. Ръководство по овоощарство	30.—
3. С. Греков. Как да си направим овощна градина	2.—
4. В. Георгиев. Как да уредя овощната си градина	2.80
5. В. В. Стрибжни. Засаждане и отглеждане овощни дръвчета в двора	2.80
6. П. Бубов. Правилно отглеждане овощни дръвчета	2.50
7. П. Чепишев. Защо не раждат овощните дръвчета	2.50
8. С. Греков. Прасковата	1.—
9. В. Стрибжни. Отглеждане на ягодите и малините	5.—
10. П. Бубов. Ягодите	5.—
11. Ив. Валачев. Как трябва да берем и опаковаме овощните плодове	1.—
12. П. Бубов. Кръжната въшка и борбата с нея	3.—
13. П. Бубов. Зеленчуковата градина в земеделско стопанство	5.—
14. С. Греков. Болести по зеленчуците и средствата против тях	1.—
15. Д-р Д. Илиев. Средства против болести и неприятели по растенията	2.50
16. Д-р Шварц. Изпитани средства против животински неприятели	1.—
17. В. Маринов. Американските лози	40.—
18. С. Греков. Защо и как трябва да избираме лозите за размножаване	1.—
19. Д. Бъчваров. Избор на пръчки за ново лозе и посаждането им	2.80
20. Н. Неделчев. Как да си направим ново лозе?	3.—
21. Д. Бъчваров. Резитба на лозата	4.80
22. Ив. Кюмурджиев. Новите унгарски сръчки	3.—
23. К. Христович. Директните лози	3.70
24. Хр. Георгиев. Винарство	100.—
25. С. Греков. Как да пригответим добро вино	2.80
26. Н. Неделчев. Как да пригответим добро и трайно вино	5.—
27. Н. Неделчев. Приготвление на ракии, коняци, вермути и ликьори	2.80
28. Д. Овчаров. Как се поправят развалени вина	1.80
29. Н. Неделчев. Болести и недостатъци по вината и тяхното лекуване	1.—
30. В. Стрибжни. Ръководство по пчеларство	15.—
31. Георгов. Пчеларски календар 30 лева, подвързан	38.—
32. Д. Стоянов. Как мога да добия от пчелите си по-голям доход	6.—
33. Д. Стоянов. Подхранване и поене на пчелите	2.40
34. Т. Шопов. Кратко бубарство	1.30

Българско Земеделско Дружество

София, ул. Хаджи Димитр № 13.

ТЕЛЕГР. АДРЕС ЗЕМДРУЖЕСТВО

ТЕЛЕФОН 385.

Основано в 1895 година.

Културно-икономическа организация с отделни за: 1) доставки и продажби, 2) скотовъжество, 3) овощарство и други отрасли, 4) семеепроизводство, 5) борба с болести и неприятели по земеделските растения.

ДОСТАВЯ всички видове земеделски сечива, ордия, машини, моторни плугове, пчеларски, лозарски, градинарски, бубарски и овощарски инструменти, млекарски центрофуги, сждове и уреди, разни видове зеленчукови, фуражни и други семена, изкуствени торове и всичко потребно за земеделските стопанства.

Организира колективни доставки и продажби.

Организира и ръководи скотовъждни и млекарски сдружения в страната, доставя всички необходими книжа и формуляри за съставяне на сдружаванията и необходимите книжа за водене в дружествата.

Извършва проучвания на местните говежди, конски, овчи, свински и др. раси.

Посреднички за доставка на месен и чуждестранен добитък.

Организира и ръководи опити с нови сортове семена и се грижи за разпространяване изпитаните сортове в страната.

Извършва проучвания по овощарството и другите отрасли на земеделието.

Организира, проучва и доставя средства за борба против болести и неприятели по земеделските растения.

Урежда земеделски изложби.

Издава популярни и научни земеделски книги и списания.

Дава съвети, упътвания и отговори чрез органите си на всички въпроси в областта на земеделското стопанство.

ЦЕНА 7 ЛЕВА.
